

Universitätsbibliothek Paderborn

**Apologia|| Pro Reverendis. Et Illvstris.|| Principibus
Catholicis, ac alijs ordinibus Impe-||rij aduersus mucores
& calumnias Buce-||ri, super actis Comiciorum||
Ratisponæ.||**

Eck, Johannes

Coloniae, 1542

VD16 E 262

Sententia Imp. super recessu Comiciorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33616

SCRIPTORVM PROTESTAN.

gati inq sedis A postolice, ad quam pertinet cura omnium ecclesiæ, ac etiam ut satisfaceremus charitati fraternæ, & illi necessitudini, quā cōpluribus de causis, sentimus nobis esse cum hac nobilissima & inclita vestra natione.

Hanc exhortationem esse, piam, & Catholicam, nemo honestatis amans negare poterit, vt cumque calumnietur Bucer. Habito autem Pontificij legati responso inuictissimus Cæsar noster Carolus, coram ordinibus imperij, proponi fecit subsequentem deliberationem, pro parando recessu Comiciorum.

SENTENTIA IMP. DE DELIBERANDO super recessu Comiciorum.

Imperatoria Maiestas, dominus noster clemetissimus ius 1.
Extra sententiam & consilium Electorø, Principum, & Statuum Imperij, quæcunq; inter collocutores acta sunt, legato pontificio communicauit, deq; his legati sententiam rogauit, hanc deniq; causam, similiter & reformationem, vt illa quamprimum (sicut ea summe necessaria est, & in prioribus Comicijs s̄epe postulata) institui possit, summa diligētia eidem Legato commendauit. Ad quę ambo Legatus respondit binis scriptis, quid ei faciendum videatur, quæ scripta Imperatoria Maiestas statibus hic offert.

Postquam autem sua Maiestas in hac causa religionis, 2.
quantam omnino potuit, diligentiam adhibuit, nec tamē existimare potest, vt hisce Comicijs quicquam amplius agi & effici queat, pr̄sertim cū Legatus pontificius ea, quæ scriptis eius continent, r̄nderit: deinde q̄a ob hanc causam multum iam tēporis effluxit, licet nihil sit effectum, vt cūq; sua Maiestas plurimum & laboris & molestiæ insumpserit: visum est ei, statibus sententiam suam, & deliberatiōem, quæ ad recessum, & summarium decretum horum Comiciorū conferre possit, exponere. Ea vero sic habet.

Consideratis laboribus, & diligentia, longo iam tēpore 3.

Y multis

CONFUTATIO ECKII

multifariam adhibitis ad causas religionis componendas, ne ea causa religionis denuo in controuersiam trahatur, vt etiam caueantur, & auertatur vteriora incomoda, & vt quam minimum dissidiij relinquatur, vt etiam posthac auxilio Dei omnipotentis ad omnimodam concordiam articulorum, qui adhuc in controuersia supersunt, eo facilius perueniri possit, videtur Imp. Maiesta, deliberandum esse, an consultum sit, vt saluo quidem recessu Augustano, articuli, de quibus inter collocutores vtriusq; partis conuenit, recipiantur tanquam Christiani, nec amplius in disceptationem reuocentur, idq; saltem vsq; ad Concilium generale, penes qd sit vterior examinatio illo& & alio& id genus articulorum, id quod etiam Legato Pontificio videtur, vt illius scripta satis testantur, dummodo, vt Legatus pollicetur, & certiores eos facit, primo quoque tempore habeatur Concilium, aut tantisper dum per alias vias legitimas, cum consensu statuum, rationes aliæ suscipiantur, quibus expediri tandem hoc negotium possit.

Præterea, an consultum videatur, si vel concilij celebrandi spes nulla sit (quod tñ vt habeatur, necessario religionis rationes efflagitant) vel id tardius, quam conuenit, congregetur, vt tūc alius conuentus statuum imperij indicatur, in quo de religionis causis agatur quo tandem commode ad salutarem finem perducantur omnia.

5. Qua in re Imperat. Maiestas, quantum ad se attinet, nihil intermissurum se pollicetur. Estque in ea sententia, vt quamprimum fieri potest, in Germaniam iterum, auxilio Dei omnipotentis, redire velit, atque ea præstare, quæ digna sunt Imperatore Christiano, quæque huius officium requirit. Proposuit denique sua Maiestas, se daturum operam, vt in propria persona conueniat iam Pontificem Romanum, vt certe ab illo cognoscat, quidnam de consilio sperandum sit.

Con-